

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Štěpána Výborného v právní věci navrhovatelů: **a) Ing. H. H.**, zastoupená Mgr. Mojmírem Ohnoutkou, advokátem, sídlem Hradební 1547, Uherské Hradiště, **b) P. M.**, **c) F. K.**, **d) P. K.**, proti odpůrci: **městys Buchlovice**, sídlem náměstí Svobody 800, Buchlovice, zastoupenému Mgr. Filipem Petrášem, advokátem, sídlem Opletalova 1525/39, Praha 1, **za účasti:** M. P. K., o návrhu na zrušení opatření obecné povahy - Územního plánu Buchlovice, vydaného usnesením zastupitelstva městyse Buchlovice č. 71/07/2023ZM ze dne 21. 12. 2023, o kasační stížnosti navrhovatelky a) proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. 4. 2025, č. j. 67 A 1/2025-110,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Navrhovatelka a) **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Navrhovatelé b), c) a d) **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Navrhovatelka a) **j e p o v i n n a** zaplatit odpůrci náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 6 135 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Filipa Petráše, advokáta, sídlem Opletalova 1525/39, Praha 1.
- V. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Odpůrce vydal usnesením zastupitelstva č. 71/07/2023ZM ze dne 21. 12. 2023 opatření obecné povahy – Územní plán Buchlovice. Navrhovatelé podali ke Krajskému soudu v Brně návrh na jeho zrušení. Krajský soud návrh zamítl shora označeným rozsudkem.

[2] Krajský soud dospěl k závěru, že napadené opatření nebylo třeba zveřejňovat na úřední desce Městského úřadu Uherské Hradiště. Vydání územního plánu se oznamuje na úřední desce toho správního orgánu, který jej vydal, nikoli pořizovatele. Správní orgán rovněž nemusí zveřejňovat celý obsah písemností. Postačí, pokud vyvěsí na úřední desce a zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup oznámení se základními údaji o jejím obsahu s uvedením, kdy a kde je možné do písemnosti nahlédnout, což bylo v projednávaném případě splněno. Krajský soud neměl rozumné pochyby ani o tom, že odpůrce vydal napadený územní plán včetně rozhodnutí o námitkách a vypořádání připomínek. Informace o použití územní studie představovala dílčí vadu, z ničeho však neplynulo, že by byla materiálně podkladem opatření obecné povahy. Následně se krajský soud věnoval namítaným chybám v napadeném opatření obecné povahy. Soud upozornil, že z návrhu ani jinak není zřejmé, jak se tvrzená nedořešená kapacita mateřské a základní školy dotýká navrhovatelů, a že k této otázce ani neuplatňovali námitky při projednání návrhu územního plánu, což soudu brání v posouzení proporcionality zvoleného řešení. Soud nadto poukázal na to, že odpůrce ve svém vyjádření k návrhu poukázal na naplnění lokality Nové sady s očekávanou kapacitou cca 100 rodinných domů nejdříve za 10 let a vymezení dostatku ploch umožňujících rozšíření kapacit školy a školky. Ostatní namítané chyby krajský soud považoval za chyby v psaní nebo drobné nepřesnosti v textu bez vlivu na srozumitelnost a zákonnost opatření obecné povahy, načež se k namítaným chybám jednotlivě vyjádřil.

II. Kasační stížnost a vyjádření odpůrce

[3] Navrhovatelka a) (stěžovatelka) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností, ve které namítá nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Krajský soud podle jejího názoru nedostatečně vyložil úvahy, které jej vedly k jeho rozhodnutí, z čehož plyne nedostatečnost odůvodnění, která zakládá nezákonnost a protiústavnost.

[4] **Odpůrce** považuje stěžovatelčinu námitku nezákonnosti za neúplnou a neurčitou a námitku nepřezkoumatelnosti za nedůvodnou a vyvrácenou pečlivým odůvodněním krajského soudu.

[5] **Navrhovatelé b), c) a d)** ani **osoba zúčastněná na řízení** se ke kasační stížnosti nevyjádřili.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost má požadované náležitosti, byla

pokračování

podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná. Poté přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu kasační stížnosti, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jako „s. ř. s.“)], a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[7] Řízení o kasační stížnosti je ovládáno dispoziční zásadou. Obsah, rozsah a kvalita kasační stížnosti předurčují obsah, rozsah a kvalitu (ve smyslu podrobnosti argumentace) následného soudního rozhodnutí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2023, č. j. 7 As 58/2022 - 34, bod 14). Pouhý odkaz na zákonné vymezení důvodů kasační stížnosti v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. nemůže jako kasační námitka obstát (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2020, č. j. 8 As 147/2018 - 44). Stěžovatelka mimo to v kasační stížnosti uplatnila pouze obecně formulovanou námitku nepřezkoumatelnosti. Nejvyšší správní soud za stěžovatelku nemůže domýšlet její argumentaci, neboť by tím přebíral roli advokáta (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2024, č. j. 7 As 1/2024 - 54, bod 17, a tam citovanou judikaturu). Zabýval se proto uplatněnou kasační námitkou tak, jak ji stěžovatelka formulovala. Zároveň se možnou nepřezkoumatelností zabýval i z úřední povinnosti, neboť pouze přezkoumatelné rozhodnutí může být předmětem věcného přezkumu ze strany Nejvyššího správního soudu.

[8] K tomu lze odkázat na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 As 47/2003-130, č. 244/2004 Sb., ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-76, ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84, či ze dne 2. 4. 2020, č. j. 2 As 103/2019-27, a další). Z judikatury plyne, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, především není-li z odůvodnění rozhodnutí krajského soudu vůbec patrné, jak soud hodnotil podstatné důvody či skutečnosti uplatněné v rámci žalobních (zde návrhových) bodů (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2007, č. j. 2 As 196/2016 - 123, č. 3668/2018 Sb. NSS, bod 29). Takové vady Nejvyšší správní soud neshledal.

[9] Z napadeného rozsudku je velmi dobře seznatelné, jak krajský soud uvážil o uplatněných návrhových bodech, jak rozhodl, na základě jakých podkladů a z jakých důvodů, přičemž vypořádal všechny řádně vznesené návrhové body. Procesními vadami při přijímání opatření obecné povahy se zabýval v bodech 22 až 27 svého rozsudku, zveřejněním textu příloh v bodech 25 a 26, nezveřejněním studie v bodě 32, rozhodnutím o námitkách dotčených osob v bodě 29, chybami v opatření obecné povahy v bodech 33 až 42 a vysvětlil rovněž, proč se nezabýval argumentací nově vznesenou na ústním jednání, a to v bodě 21 napadeného rozsudku. Krajský soud řádně a srozumitelně odůvodnil napadený rozsudek.

IV. Závěr a náklady řízení

[10] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, pročez ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 7 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Z téhož důvodu nemají ani navrhovatelé b), c) a d) právo na náhradu nákladů řízení, nadto ani žádné neuplatnili.

[12] Odpůrce měl ve věci úspěch a v řízení mu vznikly i náklady nad rámec běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2024 - 47, bod 29), náleží mu proto náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti v podobě odměny za zastupování. Podle § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. a § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) odpůrci náleží náhrada za jeden úkon právní služby (vyjádření ke kasační stížnosti) ve výši 4 620 Kč a náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 citované vyhlášky ve výši 450 Kč. Advokátní kancelář, ve které působí zástupce odpůrce, je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se náhrada nákladů řízení zvyšuje o částku odpovídající této dani, tedy o 1 065 Kč. Nejvyšší správní soud proto uložil procesně neúspěšné stěžovatelce zaplatit odpůrci částku 6 135 Kč, a to do třiceti dnů k rukám jejího právního zástupce.

[13] Osobě zúčastněné na řízení nebyla uložena žádná povinnost, při níž by jí vznikly náklady, a netvrdila ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí bylo na místě přiznat náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. září 2025

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu